

Marți, 25 octombrie 2011

Mobilitatea și incluziunea persoanelor cu handicap

P7_TA(2011)0453

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2011 referitoare la mobilitatea și incluziunea persoanelor cu handicap în Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap (2010/2272(INI))

(2013/C 131 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap (CNUDPH) și intrarea sa în vigoare în Uniune la 21 ianuarie 2011, în conformitate cu Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap ⁽¹⁾,
- având în vedere Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor ⁽²⁾,
- având în vedere articolele 2, 10, 19 și 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽³⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426), precum și poziția Parlamentului din 2 aprilie 2009 pe această temă ⁽⁴⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 martie 2010 intitulată „EUROPA 2020 - O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Recomandarea 98/376/CE a Consiliului din 4 iunie 1998 privind tichetul de parcare pentru persoanele cu dizabilități ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 august 2010 intitulată „O Agendă digitală pentru Europa” (COM(2010)0245),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 mai 2000 intitulată „Către o Europă fără bariere pentru persoanele cu handicap” (COM(2000)0284),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 septembrie 2001 intitulată „e-Europa 2002: Accesibilitatea site-urilor web publice și a conținutului acestora” (COM(2001)0529),
- având în vedere definițiile internaționale ale funcționării, handicapului și sănătății oferite de Organizația Mondială a Sănătății din 22 mai 2001 [rezoluția Adunării Mondiale a Sănătății (AMS) 54.21],

⁽¹⁾ JO L 23, 27.1.2010, p. 35.

⁽²⁾ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

⁽³⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁴⁾ JO C137 E, 27.5.2010, p. 68.

⁽⁵⁾ JO L 167, 12.6.1998, p. 25.

Marți, 25 octombrie 2011

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 30 noiembrie 2003 intitulată „Egalitate de șanse pentru persoanele cu handicap: Un plan de acțiune european” (COM(2003)0650),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 ianuarie 2003 intitulată „Către un instrument cu forță juridică obligatorie al Organizației Națiunilor Unite destinat promovării și protecției drepturilor și demnității persoanelor cu handicap” (COM(2003)0016),
- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 16 martie 2005 intitulată „Față în față cu schimbările demografice: o nouă solidaritate între generații” (COM(2005)0094),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 noiembrie 2007 intitulată „Strategia europeană pentru persoanele cu handicap: Planul European de Acțiune 2008-2009” (COM(2007)0738),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 16 decembrie 2010 intitulată „Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale: un cadru european pentru coeziunea socială și teritorială” (COM(2010)0758),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 noiembrie 2010 intitulată „Strategia europeană 2010-2020 pentru persoanele cu handicap: un angajament reînnoit pentru o Europă fără bariere” (COM(2010)0636),
- având în vedere Protocolul opțional la Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap („Protocolul opțional”), adoptat la 13 decembrie 2006,
- având în vedere Concluziile Consiliului privind „Promovarea incluziunii pe piața muncii - redresarea în urma crizei și pregătirea pentru Agenda de la Lisabona de după 2010” din 30 noiembrie 2009,
- având în vedere petiția 1454/2010 depusă de Urzula Weber-Król,
- având în vedere raportul Comisiei privind funcționarea și efectele Regulamentului (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (COM(2011)0166),
- având în vedere hotărârea Curții Europene de Justiție (cauza C 13/05 privind Directiva 2000/78/CE – Egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă – conceptul de handicap) din 11 iulie 2006,
- având în vedere Decizia 2010/707/UE a Consiliului din 21 octombrie 2010 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 iunie 1988 referitoare la limbajul semnelor pentru persoanele cu deficiențe de auz ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 mai 1989 referitoare la femeile cu handicap ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 septembrie 1992 referitoare la persoanele cu handicap psihic ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 1995 referitoare la drepturile persoanelor cu handicap ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 9 mai 1996 referitoare la drepturile persoanelor care suferă de autism ⁽⁶⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 1996 referitoare la tichetul de parcare pentru persoanele cu handicap – drepturile persoanelor cu handicap ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ JO L 308, 24.11.2010, p. 46.

⁽²⁾ JO C 187, 18.7.1988, p. 236.

⁽³⁾ JO C 158, 26.6.1989, p. 383.

⁽⁴⁾ JO C 284, 2.11.1992, p. 49.

⁽⁵⁾ JO C 17, 22.1.1996, p. 196.

⁽⁶⁾ JO C 152, 27.5.1996, p. 87.

⁽⁷⁾ JO C 20, 20.1.1997, p. 386.

Marți, 25 octombrie 2011

- având în vedere Rezoluția sa din 11 aprilie 1997 referitoare la șansele egale pentru persoanele cu handicap ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 iunie 2003 referitoare la Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Către un instrument cu forță juridică obligatorie al Națiunilor Unite destinat promovării și protecției drepturilor și demnității persoanelor cu handicap” ⁽²⁾,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 ianuarie 2011 intitulată „Analiza anuală a creșterii: formularea răspunsului cuprinzător al UE la criză” (COM(2011)0011) și proiectul comun de raport privind ocuparea forței de muncă anexat acesteia,
 - având în vedere Decizia 2011/308/UE a Consiliului din 19 mai 2011 privind orientările pentru politicile de ocupare a forței de muncă ale statelor membre ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 8 martie 2011 privind reducerea inegalităților în materie de sănătate în UE ⁽⁴⁾,
 - având în vedere acordul-cadru privind piețele forței de muncă favorabile incluziunii, încheiat de către partenerii sociali europeni la data de 25 martie 2010,
 - având în vedere Concluziile Consiliului privind valorile și principiile comune în sistemele de sănătate ale Uniunii Europene (2006/C146/01),
 - având în vedere Concluziile Consiliului din 8 iunie 2010 privind „Echitatea și sănătatea în toate politicile: solidaritate în domeniul sănătății”,
 - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și al Comisiei pentru petiții (A7-0263/2011),
- A. întrucât, în calitate de cetățeni cu drepturi depline, persoanele cu handicap (atât fizic, cât și psihosocial) au drepturi egale și dreptul la demnitate incontestabilă, tratament egal, viață independentă și participare deplină în societate;
- B. întrucât peste 80 de milioane de persoane sau aproximativ 16 % din totalul populației Uniunii Europene suferă de un handicap, incluzând persoanele cu probleme de sănătate mintală, vizând în special persoanele care suferă de autism, iar rata șomajului în rândul acestor persoane este de cel puțin două ori mai mare decât cea din rândul persoanelor fără handicap; întrucât persoanele cu handicap reprezintă un grup vulnerabil, în cadrul căruia rata sărăciei este cu 70 % peste medie; întrucât nivelul de ocupare a forței de muncă în rândul persoanelor cu handicap se situează doar în jurul valorii de 45 %, în timp ce un loc de muncă de calitate asigură independența economică și favorizează realizările personale; întrucât șomajul crește riscul sărăciei și al excluziunii sociale, dat fiind că minimum un sfert din populație suferă o dată pe parcursul vieții de o problemă de sănătate mintală și, în cazul a 10 % dintre aceste persoane, acest lucru poate conduce la probleme de sănătate mintală cronice, subliniindu-se necesitatea unor politici active și bine direcționate pentru a combate această situație persistentă; întrucât această expunere crescută la riscul de sărăcie este rezultatul unui acces de multe ori limitat la locurile de muncă, la formare profesională, precum și la asistență medicală și la o îngrijire adecvată;
- C. întrucât cele mai marginalizate grupuri din societate sunt și cele mai afectate de criză și întrucât persoanele cu handicap reprezintă unul dintre grupurile cele mai afectate de criza financiară din Europa;

⁽¹⁾ JO C 132, 28.4.1997, p. 313.

⁽²⁾ JO C 76 E, 25.3.2004, p. 231.

⁽³⁾ JO L 138, 26.5.2011, p. 56.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2011)0081.

Marți, 25 octombrie 2011

- D. întrucât deficiențele în punerea în aplicare a principiului existent al egalității de tratament pentru persoanele cu handicap sunt aduse în mod sistematic în atenția Comisiei pentru petiții de către cetățenii vizați;
- E. întrucât persoanele cu handicap, care au nevoie de un nivel ridicat de sprijin, sunt printre cele mai excluse din societate și întrucât femeile cu handicap sunt, în general, printre cele mai vulnerabile și marginalizate persoane din societate, confruntându-se cu discriminarea și excluderea de la educație, încadrare în muncă și viață socială;
- F. întrucât succesul Strategiei Europa 2020, al cărei obiectiv este de a realiza o creștere europeană inteligentă (bazată pe inovare și pe cercetare), durabilă și favorabilă incluziunii, va implica în mod necesar îmbunătățiri structurale cu privire la mobilitatea și la integrarea persoanelor cu handicap;
- G. întrucât această cifră va crește considerabil în următorii ani în fața răsturnării inevitabile a piramidei populației, dat fiind că peste o treime din persoanele în vârstă de peste 75 de ani suferă de anumite handicapuri care le restrâng parțial posibilitățile, iar peste 20 % suferă de o formă de handicap care le limitează în mod considerabil posibilitățile;
- H. întrucât Uniunea Europeană a ratificat în mod oficial Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, care a fost, de asemenea, semnată de toate cele 27 de state membre ale UE și ratificată de 17 dintre acestea;
- I. întrucât competența Uniunii Europene în domeniul protecției împotriva discriminării pe criterii de handicap se limitează în prezent la ocuparea forței de muncă și la formarea profesională (2000/78/CE) și întrucât Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CNUDPH) reprezintă un acord mixt prin care instituțiile UE și statele membre au obligații cu privire la punerea acesteia în aplicare, iar propunerile și ideile din cadrul prezentului raport urmează să fie analizate și abordate în cadrul propunerii ce se va prezenta de către Comisie privind Actul european privind accesibilitatea;
- J. întrucât politicile sociale care vizează persoanele cu handicap țin adesea de competența statelor membre și, prin urmare, sunt bazate pe tradițiile și cultura națională, pe obiceiurile sociale, pe dezvoltarea economică, precum și pe rolul foarte important pe care îl au familiile și asociațiile în susținerea parcursului către autonomia și integrarea persoanelor cu handicap în viața socială;
- K. întrucât handicapul este un concept în schimbare, care rezultă din interacțiunea dintre persoanele afectate și barierele la nivelul atitudinii și al mediului ce împiedică participarea efectivă și deplină a acestora în societate pe o bază egală cu celelalte persoane și în condiții echivalente de demnitate;
- L. întrucât există o relație puternică între mobilitate, handicap și incluziune socială, în special cu privire la libertatea de mijloace și accesibilitatea comunicării (inclusiv alfabetul Braille și limbajul semnelor sau alte forme alternative de comunicare), libertatea de mișcare în toate domeniile vieții și accesul la servicii; întrucât trebuie promovată participarea deplină la toate aspectele societății, ținând seama de importanța politicilor comunitare legate de tehnologiile informației și comunicațiilor, precum și domotica și soluțiile de comunicare online și de nevoia de a realiza o accesibilitate deplină prin promovarea unor standarde compatibile pe piața unică și facilitarea diseminării acestora;
- M. întrucât accesul la informații (articolul 11 din Carta drepturilor fundamentale) și la cultură, așa cum este prevăzut în Rezoluția Consiliului din 6 mai 2003 privind accesul persoanelor cu handicap la infrastructurile și activitățile culturale, joacă un rol vital în dezvoltarea intelectuală a oamenilor, inclusiv a celor cu handicap, și are, prin urmare, un impact direct asupra oportunităților de ocupare a forței de muncă;

Marți, 25 octombrie 2011

- N. întrucât persoanele cu handicap au dreptul la servicii la nivelul comunității, care favorizează viața independentă, dreptul la asistență personală, dreptul la independență economică și socială și participarea deplină în societate și pe piața muncii; întrucât, dacă activitățile de sprijin ar fi remunerate, acestea ar reprezenta aproape 50 % din PIB (conform Comisiei pentru măsurarea performanței economice și a progresului social, 21 aprilie 2010);
- O. întrucât piedicile în calea accesibilității în utilizarea serviciilor și a bunurilor oferite tuturor sunt obstacole semnificative pentru persoanele cu handicap;
- P. întrucât persoanele cu handicap din anumite state membre și din anumite sectoare suferă de pe urma discriminării pe durata întregii lor vieți, în special în perioada de educație și formare, din cauza lipsei de recunoaștere și de intervenție timpurie pentru copiii și elevii cu handicap, ceea ce le restrânge oportunitățile viitoare de angajare;
- Q. întrucât, pentru categoria de vârstă cuprinsă între 16 și 19 ani, rata neparticipării la învățământ se ridică la 37 % în cazul persoanelor cu handicap și la 25 % în cel al persoanelor cu handicap parțial, comparativ cu 17 % în cazul persoanelor fără handicap;
- R. întrucât articolul 24 din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, ratificată de UE în decembrie 2010, interzice excluderea din sistemul de educație pe motive de handicap și întrucât o educație incluzivă reprezintă mijlocul cel mai eficient pentru combaterea comportamentelor discriminatorii, construirea unei societăți integratoare și obținerea unei educații pentru toți;
- S. întrucât femeile cu handicap suferă deseori o dublă discriminare, iar guvernele pot combate această situație prin utilizarea instrumentului de abordare integrată a perspectivei de gen în toate domeniile relevante ale politicii privind persoanele cu handicap;
- T. întrucât criza economică reprezintă o provocare în materie de ocupare a forței de muncă în general și pentru persoanele cu handicap în particular, creșterea ratei șomajului fiind mult mai mare în cazul persoanelor cu anumite forme de handicap și existând temerea, din ce în ce mai mare, că ajutoarele de handicapat vor fi folosite pentru controlarea ofertei de muncă;
- U. întrucât membrii familiilor cu persoane cu handicap suferă din cauza discriminării prin asociere, iar măsurile de susținere a familiilor vor avea, prin urmare, un efect pozitiv asupra aplicării depline și în condiții de egalitate a drepturilor persoanelor cu handicap;
- V. întrucât în anul 2007 a fost prezentată Comisiei Europene o petiție semnată de 1 364 984 de cetățeni pentru a solicita o protecție amplă a persoanelor cu handicap în cadrul tuturor politicilor Uniunii Europene și că, până astăzi, Comisia Europeană nu a ținut seama suficient de această inițiativă legitimă,

Obiective

1. subliniază că obiectivul Strategiei Europa 2020 de a atinge o rata de ocupare a forței de muncă de 75 % din totalul populației active cu vârste cuprinse între 20 și 64 de ani nu va putea fi atins în niciun caz dacă nu se va include și populația activă cu anumite forme de handicap;
2. subliniază faptul că cheltuielile financiare și investițiile economice în beneficiul persoanelor cu handicap reprezintă o investiție pe termen lung pentru bunăstarea tuturor într-o societate durabilă în care oamenii pot trăi mai mult și pot munci mai eficient în condiții mai bune; în acest sens, subliniază că, în cadrul măsurilor de austeritate privind finanțele publice, sunt inacceptabile reducerile în ceea ce privește serviciile pentru persoanele cu handicap sau proiectele destinate includerii sociale a acestora, din moment ce aceste reduceri ar însemna încetarea garantării unor drepturi fundamentale și inalienabile ale persoanelor cu handicap; consideră, de asemenea, că în aceste situații investițiile ar trebui mărite considerabil; afirmă din nou că toate sistemele de sănătate din Uniunea Europeană ar trebui să aibă la bază valori fundamentale precum universalitatea, accesul la servicii medicale de calitate și solidaritatea;

Marți, 25 octombrie 2011

3. remarcă faptul că, pe durata crizei financiare, care acum dă semne că se atenuează, a existat o solidaritate intrinsecă în societățile europene; recunoaște în totalitate și subliniază necesitatea de a garanta măsuri individualizate pentru persoanele cu handicap care necesită, în funcție de diferitele niveluri și caracteristici ale handicapului de care suferă, un sprijin mai mare, bazat pe demnitate umană, dar recunoaște și riscul discriminării, care este frecvent nerespectate și ar trebui, prin urmare, subliniat în cadrul campaniilor publice de informare din Europa; subliniază că nevoile persoanelor cu handicap ar trebui luate în considerare în funcție de cerințele lor specifice, astfel încât atât de-a lungul perioadelor de educare și formare și al vieții profesionale să poată fi găsite soluții adaptate;

4. subliniază importanța obiectivelor Strategiei europene 2010-2020 pentru persoanele cu handicap (SPH) și solicită în special identificarea unor acțiuni mai detaliate pentru toate nivelurile de guvernare, bazate pe date fiabile; consideră că ar trebui respectat principiul de bază „nimic despre persoanele cu handicap fără persoanele cu handicap”, acest lucru însemnând că persoanele cu handicap trebuie să ia parte la toate acțiunile și deciziile care le privesc;

5. regretă că în Comunicarea Comisiei privind Strategia europeană pentru persoanele cu handicap nu este cuprinsă o perspectivă integrată de gen sau un capitol separat referitor la politicile pentru persoanele cu handicap bazate pe gen, cu toate că femeile cu handicap se află deseori într-o poziție mai dezavantajată decât bărbații cu handicap și sunt mai des victime ale sărăciei și ale excluziunii sociale; solicită Comisiei și statelor membre să ia în considerare aspectele legate de gen în cadrul Strategiei europene 2010-2020 pentru persoanele cu handicap;

6. subliniază necesitatea unei abordări noi și eficiente a handicapului, începând cu crearea unui comitet european pentru persoanele cu handicap, care să se reunească regulat și care să implice activ Parlamentul European și cu participarea unor organizații reprezentative ale persoanelor cu handicap, precum și a unor grupuri de lucru naționale, în vederea asigurării de mecanisme mai eficiente de coordonare, monitorizare și evaluare a aplicării strategiei europene pentru persoanele cu handicap în cadrul programelor și strategiilor Comisiei și ale statelor membre, în conformitate cu principiul subsidiarității;

7. reamintește faptul că o societate durabilă în care oamenii trăiesc mai mult și sunt mai sănătoși ar trebui să însemne, de asemenea, îmbunătățirea proiectării spațiilor urbane și a zonelor comune și accesibilitatea bunurilor și serviciilor, inclusiv accesul egal la noi informații și tehnologii ale comunicării, pentru îmbunătățirea calității vieții persoanelor cu handicap și pentru prevenirea excluziunii sociale;

Drepturile civile și drepturile omului

8. solicită respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și susținerea principiului „proiectare pentru toate utilizările și proiectare universală”; recunoaște eforturile depuse de Uniunea Europeană și de Organizația Națiunilor Unite în ceea ce privește legislația referitoare la consolidarea integrării depline a persoanelor cu handicap în societate, dar și că este nevoie ca mai multe eforturi să fie depuse;

9. subliniază, în special, nevoia de a asigura și în cazul minorilor cu handicap respectarea deplină a drepturilor prevăzute în Convenția privind drepturile copilului, printre care dreptul la joc, la instruire, la participarea la viața propriei comunități, chiar și la cea culturală și artistică, la îngrijirile medicale impuse de situația personală, la libertatea de a căuta și de a primi informații și idei; reamintește, în special, că articolul 23 din această convenție recunoaște minorilor cu handicap dreptul la „o viață împlinită și decentă, în condiții care să le garanteze demnitatea, să le favorizeze autonomia și să le faciliteze participarea activă la viața comunității” și solicită ca aceștia „să aibă acces efectiv la educație, formare profesională, servicii medicale, recuperare, pregătire în vederea ocupării unui loc de muncă, activități recreative, care să asigure deplina integrare socială și dezvoltarea individuală a copiilor, inclusiv dezvoltarea lor culturală și spirituală.”;

Marți, 25 octombrie 2011

10. solicită integrarea eficientă a aspectelor legate de handicap în cadrul întregii Strategiei Europa 2020 și al inițiativelor emblematice ale acesteia, inclusiv în cadrul inițiativei „O Uniune a inovării”, din care lipsesc referințele la respectivele aspecte;
11. atrage atenția asupra faptului că multe persoane cu handicap continuă să fie discriminate în ceea ce privește recunoașterea egală în fața legii și a justiției și invită statele membre să remedieze aceste deficiențe, inclusiv accesul efectiv la justiție pentru persoanele cu handicap, formare adecvată a angajaților din domeniul administrativ al justiției, incluzând personalul din poliție și închisori, și subliniază importanța garantării și a asigurării unor condiții egale de participare în viața politică și publică, inclusiv dreptul la vot, dreptul de a candida pentru alegeri și de a deține un mandat, în conformitate cu articolul 29 din Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, deoarece, conform estimărilor realizate de ONG-urile competente și de experții în materie electorală, doar un mic procent de persoane cu handicap pot participa la alegeri;
12. consideră că achiziționarea de bunuri și servicii, inclusiv de informații relevante și accesibile despre acestea, ar trebui să includă soluții adecvate de cumpărare (online), precum și bunuri și servicii concepute pentru a fi accesibile pe termen lung; atrage atenția asupra necesității de omologare a produselor destinate persoanelor cu handicap, conform unor standarde nu doar europene, ci și mondiale; solicită Comisiei să adopte măsurile adecvate pentru a promova dezvoltarea de bunuri și servicii de concepție universală, precum și accesul la acestea, astfel cum s-a consacrat la articolul 29 din CNUDPH, inclusiv schimbul de bune practici;
13. subliniază că, în virtutea CNUDPH, numeroase studii au arătat discriminarea dublă la care sunt supuse femeile cu handicap, atât pe motive de sex, cât și de handicap; în fața lipsei de mecanisme practice în acest sens, solicită Comisiei să acorde o atenție specială sistemelor de protecție socială pentru femeile cu o anumită formă de handicap;
14. subliniază faptul că persoanele cu handicap mintal și cu retard intelectual sunt în mod deosebit expuse riscului de abuz și violență; invită statele membre să stabilească un mecanism dezvoltat de control pentru a asigura servicii și protecție juridică pentru victime și să garanteze respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale ale omului în instituțiile rezidențiale, în special în ceea ce privește în special femeile și copiii cu handicap; solicită Institutului European pentru Egalitatea de Gen să realizeze studii referitoare la situația fetelor și a femeilor cu handicap în ceea ce privește violența; subliniază necesitatea adoptării de măsuri și de acțiuni care combat dubla discriminare a femeilor și care promovează egalitatea de drepturi și șanse; solicită Comisiei Europene și statelor membre să ia măsuri active și eficiente pentru a sprijini și a promova tranziția de la regimul de asistență instituționalizat la cel comunitar, folosind posibilitățile finanțării din partea UE, cum ar fi PROGRESS, pentru măsuri care să ajute la sensibilizarea opiniei publice cu privire la situația persoanelor cu handicap care trăiesc în instituții; solicită statelor membre să garanteze accesul prioritar la locuințele sociale pentru femeile cu handicap care cad victime violenței, să acorde subvenții pentru adaptarea locuinței de domiciliu, pentru sprijin la domiciliu și servicii publice pentru cazurile de violență împotriva femeilor;
15. subliniază necesitatea încurajării statelor membre să acorde mult mai multă atenție aspectelor sociale ale handicapului; consideră că stabilirea unui cadru juridic pentru un mecanism decizional susținut ar putea reprezenta o condiție prealabilă necesară pentru abilitatea individuală de a-și exercita drepturile civile; invită statele membre să încurajeze cât mai mult posibil formele de sprijin cum ar fi asistența personală și alte servicii care sprijină traiul individual, pentru a reduce plasamentul în instituții în favoarea altor forme de asistență; solicită Comisiei să efectueze un studiu aprofundat cu privire la aceste fenomene și să crească gradul de sensibilizare a societății; subliniază rolul voluntariatului ca ajutor indispensabil pentru persoanele cu handicap și invită Comisia și statele membre să continue și să îmbunătățească inițiativele și programele de sprijinire a acestor activități.
16. subliniază importanța garantării și a asigurării unui acces egal la informațiile publice vizând, în special, gestiunea publică a dezastrelor naturale și a celor provocate de om, în conformitate cu articolul 21 din CNUDPH;

Marți, 25 octombrie 2011

17. solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsuri cu privire la catastrofele naturale și la cele produse de om și, în special, în vederea furnizării de informații utile și adecvate persoanelor cu handicap, prin intermediul prezentării unor modele internaționale adecvate și utile;

18. subliniază necesitatea de asumare a inițiativelor, atât la nivel național, cât și la nivel european, pentru promovarea tranziției de la îngrijirea instituționalizată la îngrijirea la nivelul comunității, cu ajutorul fondurilor structurale, în combinație cu promovarea sensibilizării opiniei publice cu privire la situația persoanelor cu handicap care trăiesc în instituții;

Importanța colectării datelor și a consultării părților interesate

19. subliniază faptul că în prezent în statele membre lipsesc datele coerente specifice, defalcate pe sexe, referitoare la chestiuni și servicii pentru persoanele cu handicap, inclusiv indicatori și informații specifice privind numărul și calitatea instituțiilor și locuințelor speciale sau că aceste date sunt limitate și că Eurostat ar trebui să furnizeze mai multe date anuale defalcate pe sexe privind persoanele cu handicap și persoanele care se ocupă de îngrijirea acestora;

20. își exprimă dezamăgirea față de lipsa de transparență și de implicarea limitată a persoanelor cu handicap în colectarea de date și în consultări și consideră că Comisia Europeană ar trebui să încurajeze participarea persoanelor cu handicap la procedurile de consultare care trebuie să fie pe deplin accesibile, conform experiențelor ONG-urilor, concepute într-un mod care să permită comentarii coerente și susținute prin campanii de informare eficiente; subliniază faptul că cele numai 336 de răspunsuri oferite de societatea civilă în cadrul consultării online organizate de Comisie, care s-a desfășurat pe site-ul central de consultare al Comisiei în 2009, arată că aceste campanii de informare nu au atins grupurile-țintă și că instrumentul online nu a fost accesibil pentru nevăzători, care folosesc dispozitive de citire a ecranelor; solicită statelor membre să asigure că persoanele cu handicap și organizațiile acestora sunt incluse în cadrul tuturor proceselor de punere în aplicare, la toate nivelurile (astfel cum s-a stabilit la articolul 33 din CNUDPH);

21. invită Comisia să accelereze procesul de monitorizare, cooperare și schimb de bune practici între statele membre, în special în ceea ce privește colectarea de date defalcate pe sexe și comparabile, precum și indicatorii de progres pentru atingerea obiectivelor stabilite, atât la scară națională, cât și la scară comunitară; subliniază că măsurarea trebuie să se facă în funcție de nevoile persoanelor cu handicap și ar trebui să includă nu doar aspecte medicale, ci și aspecte sociale, de muncă și de mediu; în același timp, subliniază importanța coordonării eforturilor în vederea combaterii fenomenelor de abuz și a falșilor invalizi;

22. reamintește faptul că înregistrarea persoanelor cu handicap pentru servicii și sprijin asigurat din bugetul public nu trebuie să conducă la încălcarea drepturilor omului și a dreptului la intimitate, creând astfel stigmat;

Schimbările demografice și un mediu fără obstacole

23. subliniază faptul că schimbările demografice vor conduce, de asemenea, la existența unui număr din ce în ce mai mare de persoane în vârstă cu handicap, deoarece tot mai multe persoane vor cunoaște instalarea unui handicap, având în vedere că speranța de viață este tot mai mare, în așa fel încât va exista o nevoie crescută de dezvoltare și proiectare a unor servicii și soluții de care să beneficieze atât persoanele cu handicap, indiferent de vârstă, cât și persoanele în vârstă, cu sau fără handicap;

24. încurajează alianțele dintre cele două grupuri ale societății pentru a contribui la o creștere inovatoare, bazată, de asemenea, pe ocuparea forței de muncă și pe dezvoltarea socială din statele membre și pentru a satisface noile cereri din partea societății în curs de îmbătrânire și implicate de schimbarea demografică;

25. invită Comisia să consolideze atât sancțiunile, cât și stimulentele pentru ca statele membre să pună în aplicare articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 și să respecte prevederile juridice obligatorii din acesta; solicită Comisiei să consolideze dispozițiile referitoare la antidiscriminare și accesibilitate în cadrul viitoarei politici de coeziune pentru perioada 2014-2020 și să monitorizeze și să evalueze punerea corectă în aplicare a programelor europene de finanțare și utilizarea fondurilor europene;

Marți, 25 octombrie 2011

26. solicită Comisiei să promoveze utilizarea fondurilor structurale europene, în special a Fondului European de Dezvoltare Regională, pentru a îmbunătăți accesul la bunurile, serviciile și la mediul construit prin folosirea fondurilor europene;

Libera circulație și servicii fără obstacole

27. recunoaște faptul că libera circulație este un drept fundamental în cadrul Uniunii Europene; subliniază că aceasta influențează pozitiv calitatea vieții și participarea persoanelor cu handicap și a familiilor acestora în societate și pe piața muncii, în special în ceea ce privește un acces mai bun la serviciile medicale, acordând o mai mare atenție persoanelor cu handicap care suferă de boli cronice, vizând reducerea inegalităților la nivel medical în întreaga Uniune Europeană;

28. subliniază că, într-o Europă care promovează egalitatea și libertatea de circulație a cetățenilor în interiorul teritoriului său, drepturile persoanelor cu handicap diferă de la un stat la altul;

29. subliniază faptul că transportul accesibil permite persoanelor cu handicap să participe mai ușor pe piața forței de muncă și, prin urmare, contribuie la combaterea sărăciei și a excluziunii sociale;

30. invită Comisia și statele membre să optimizeze mai rapid accesibilitatea serviciilor prin diferite strategii pentru depășirea obstacolelor în ceea ce privește accesul la astfel de tehnologii, în special prin reducerea prețurilor, precum și prin inițiative emblematiche ale Strategiei Europa 2020, în scopul de a atinge obiectivele acesteia;

31. reamintește că mobilitatea este o chestiune centrală în Strategia europeană pentru ocuparea forței de muncă și că barierele specifice în calea unei vieți demne și independente pentru persoanele cu handicap din în UE rămân semnificative, în special în ceea ce privește mobilitatea prestațiilor și a ajutoarelor, precum și accesul la facilitățile necesare sau la asistența personală;

32. subliniază faptul că persoanele cu handicap, conform Directivei privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere (2011/24/UE), au dreptul la asistență medicală transfrontalieră și acestora ar trebui să le fie asigurat accesul egal la asistență medicală în oricare alt stat membru al UE, în special dacă au nevoie de asistență medicală foarte specializată;

33. solicită o mai bună recunoaștere reciprocă a statutului persoanelor cu handicap în statele membre; solicită statelor membre să schimbe bune practici în vederea apropiării sistemelor naționale în materie de evaluare a gradului de handicap în întreaga UE, astfel încât să asigure o mai bună mobilitate pentru persoanele cu handicap;

34. subliniază necesitatea de a încuraja statele membre să recunoască, în cadrul sistemelor de asigurări sociale și în momentul pensionării, implicarea și activitatea neplătită, cel mai adesea a femeilor, de îngrijire a persoanelor cu handicap; subliniază că ar trebui acordată o atenție deosebită acestor femei;

35. recunoaște importanța Recomandării 98/376/CE a Consiliului din 4 iunie 1998 privind tichetul de parcare pentru persoanele cu dizabilități, care susține faptul că acest tichet ar trebui să existe într-un format standard și să fie recunoscut în toate statele membre, pentru a facilita folosirea autoturismelor de către purtători și observă că o cartă unificată a UE pentru drepturile călătorilor și obținerea și reînnoirea permiselor de conducere și a altor permise sau documente care pot fi necesare pentru facilitarea mobilității între statele membre sunt relevante pentru integrarea persoanelor cu handicap în societate, în toate statele membre ale UE; recunoaște faptul că, pentru ca aceste persoane să se bucure pe deplin de drepturi, sunt esențiale, de asemenea, forme inovatoare ale instrumentelor de comunicare liberă pentru nevăzători și surzi, cum ar fi servicii informatice accesibile, în special serviciile online; acestea includ versiuni „ușor de citit” pentru persoane cu handicap cognitiv și intelectual; solicită reducerea barierelor în calea libertății de circulație a persoanelor cu handicap, prin adoptarea unui card european de mobilitate, bazat pe recunoașterea reciprocă de către statele membre a cardurilor pentru persoanele cu handicap și a beneficiilor și drepturilor acestora, pentru a facilita posibilitățile persoanelor cu handicap de a studia, de a munci și de a călători folosind și cadrul metodei deschise de coordonare; solicită Comisiei să creeze un site de internet informativ destinat persoanelor cu handicap, care să explice drepturile de care se bucură acestea atunci când călătoresc, dar și informații specifice suplimentare;

Marți, 25 octombrie 2011

36. solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsurile necesare pentru promovarea accesului, fără bariere fizice, la locuri de muncă și la locuințe, în vederea sporirii integrării profesionale a persoanelor cu handicap;

37. subliniază faptul că economiile inovatoare și bazate pe cunoaștere nu se pot dezvolta fără conținuturi și forme accesibile pentru persoanele cu handicap, de exemplu, pagini de internet accesibile pentru nevăzători și conținuturi subtitrate pentru persoanele cu deficiențe de auz, inclusiv servicii mass-media și servicii online disponibile pentru cei care utilizează limbajele mimico-gestuale, aplicații smartphone și asistență tactilă și vocală, prin intermediul unei legislații cu forță juridică obligatorie;

38. solicită Comisiei și statelor membre o abordare dublă, în care standardele și legislația obligatorie sunt considerate instrumente complementare, necesare pentru atingerea accesibilității; legislația ar trebui să stabilească un cadru sustenabil, dată fiind evoluția rapidă în sectorul TIC; remarcă faptul că standardele ar trebui, astfel, să fie instrumente în evoluție, care să poată asigura punerea în aplicare a legislației;

39. este conștient de inegalitățile existente în domeniul accesului la servicii medicale, inclusiv al accesului la informații despre sănătate și asistență medicală și invită Comisia Europeană să accelereze elaborarea recomandărilor care ar susține accesul egal la serviciile de sănătate și accesul egal la informații despre sănătate și asistență medicală;

40. subliniază faptul că, pentru implicarea activă a persoanelor cu handicap în toate domeniile vieții sociale, trebuie depuse eforturi pentru a asigura soluții de comunicare pentru persoanele cu handicap mintal (de exemplu, site-uri ușor de citit) și o comunicare ameliorată și alternativă (CAA) pentru persoanele cu nevoi complexe de comunicare;

41. invită statele membre, asistate de Comisie, să încurajeze integrarea și acceptarea în societate a persoanelor cu handicap, îmbunătățind accesul acestora la facilități și la activități sportive, de divertisment și culturale, dar și promovarea și schimbul între statele membre de materiale culturale accesibile persoanelor cu deficiențe de vâz, în conformitate cu Rezoluția Consiliului din 6 mai 2003 privind accesul persoanelor cu handicap la infrastructurile și activitățile culturale ⁽¹⁾;

42. solicită statelor membre să remedieze deficiențele la nivelul legislației privind accesibilitatea, în special în ceea ce privește transportul public, legislația privind drepturile pasagerilor, inclusiv pagubele aduse echipamentelor necesare mobilității, serviciile care folosesc sistemele de comunicare electronică a informațiilor, precum și normele privind infrastructurile construite și serviciile publice;

Egalitatea de șanse

43. consideră că ideea de șanse egale nu poate fi interpretată ca însemnând aceleași condiții și circumstanțe pentru persoane cu diferite nevoi și consideră, prin urmare, că persoanele cu diferite handicapuri ar trebui să aibă acces la mijloace adecvate care să le permită să achiziționeze bunuri și servicii și care să creeze adevărate șanse egale;

44. reafirmă nevoia de garantare a accesului universal, efectiv și nediscriminatoriu pentru persoanele cu handicap la protecția socială, avantajele sociale, îngrijirea medicală și educație și a accesului la furnizarea de bunuri și servicii care sunt puse la dispoziția publicului, inclusiv locuințe, telecomunicații și mijloace de comunicare electronice, informații, inclusiv informațiile furnizate în format accesibil, servicii financiare, cultură și divertisment, clădiri deschise publicului, mijloace de transport și în alte spații și facilități publice;

45. subliniază faptul că integrarea în câmpul muncii și autonomia economică reprezintă factori extrem de importanți pentru integrarea socială a persoanelor cu handicap;

⁽¹⁾ JO C 134, 7.6.2003, p. 7.

Marți, 25 octombrie 2011

46. reafirmă că produsele, bunurile și serviciile, inclusiv versiunile modificate ale acestora, nu ar trebui să fie discriminatorii și, prin urmare, nu trebuie să fie mai scumpe pentru persoanele cu handicap;

47. consideră că IMM-urile sunt fundamentale pentru accesul pe piața forței de muncă a persoanelor cu handicap, în cazul în care acestea pot crea un mediu de lucru adecvat pentru a promova potențialul individual și profesional al acestor persoane; prin urmare, subliniază că ar trebui să li se ofere IMM-urilor nu numai toate informațiile referitoare la măsurile de facilitare și de sprijin în legătură cu angajarea categoriilor protejate, ci și toate informațiile pertinente referitoare la tehnologiile și studiile suplimentare care ajută persoanele cu handicap să aibă o viață profesională autonomă și activă;

48. subliniază importanța deosebită a includerii pe piața generală a muncii a persoanelor cu handicap; recunoaște necesitatea sporită a reglementării juridice mai flexibile a raporturilor de muncă cu accent pe forma modernă a raporturilor dintre angajat și angajator și invită Comisia Europeană și guvernele statelor membre să adopte măsuri legislative și financiare care să susțină în mod eficient includerea pe piața forței de muncă a persoanelor cu handicap;

49. solicită statelor membre să își îmbunătățească și să își adapteze politicile active de ocupare a forței de muncă, astfel încât să permită atât intrarea, cât și menținerea persoanelor cu handicap pe piața muncii; sprijină introducerea unor inițiative adaptate necesităților, în funcție de fiecare tip de handicap, inclusiv planificare și orientare profesională din momentul în care persoanele care solicită acest lucru se înregistrează în cadrul serviciilor create în acest scop;

50. subliniază faptul că atelierile protejate și locurile de muncă integrate, deși nu sunt egale din punctul de vedere al participării pe piața deschisă a muncii, reprezintă modalități valoroase de a însoți și susține persoane cu diferite handicapuri în etape diferite ale vieții lor, inclusiv prin intermediul unor amenajări rezonabile în tranziția către o piață deschisă a forței de muncă, și consideră că refuzul nejustificat al unor amenajări rezonabile (articolul 5 din Directiva 2000/78/CE) ar trebui considerat drept o formă de discriminare, conform articolului 2 din CNUDPH; remarcă faptul că, în unele state membre, atelierile protejate și cotele pot fi folosite în tranziția către o piață deschisă a forței de muncă, în paralel cu amenajările speciale pentru persoanele cu handicap și cu asigurarea de personal instruit adecvat nevoilor acestor persoane; subliniază faptul că, în întreprinderile mari, ar trebui încurajată numirea de reprezentanți din rândul persoanelor cu handicap, care să le permită să vorbească în nume propriu, dar și consolidarea unei cooperări mai strânse între ONG-urile și IMM-urile locale implicate; subliniază că asistenții personali ar trebui sprijiniți, dacă este necesar, deoarece astfel persoanelor cu handicap li s-ar oferi mai multe posibilități să se afirme pe piața muncii;

51. subliniază importanța programelor de tranziție care, în primul rând, oferă oportunități de muncă, începând cu atelierile protejate și continuând cu piața deschisă a muncii și, în al doilea rând, creează un cadru mai flexibil pentru tranziția de la reabilitarea profesională la alte forme de încadrare în muncă pe parcursul punerii în aplicare a strategiei Europa 2020;

52. invită statele membre să consolideze și să îmbunătățească politicile active de ocupare a forței de muncă pe care le adoptă pentru integrarea persoanelor cu handicap în câmpul muncii, precum și să crească eficiența organismelor naționale competente;

53. constată că statele membre ar trebui, ca o prioritate, să fie de acord și să adopte cât mai curând posibil propunerea de directivă a Consiliului privind punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală (COM(2008)0426); solicită Comisiei să continue să sprijine depășirea dificultăților de natură tehnică din cadrul Consiliului pentru a garanta că se ajunge la un acord rapid; remarcă faptul că politica de combatere a discriminării are un rol-cheie în promovarea incluziunii sociale și a ocupării forței de muncă în rândul persoanelor cu handicap;

Marți, 25 octombrie 2011

54. solicită revizuirea legislației europene privind achizițiile publice, astfel încât criteriile de accesibilitate să devină obligatorii pentru aplicarea criteriilor de selecție care vizează promovarea incluziunii sociale, inovarea și accesibilitatea pentru persoanele cu handicap;

55. evidențiază că, în ciuda diferențelor existente între statele membre, marea majoritate a sistemelor de securitate socială nu oferă suficientă flexibilitate pentru obținerea de ajutoare sociale care să permită beneficiarilor să rămână pe piața muncii; solicită ca aceste sisteme să fie revizuite pentru ca sistemele de securitate socială să fie mai active, astfel încât persoanele care primesc ajutoare și cele cu invaliditate parțială să poată fi integrate pe piața muncii;

56. reamintește că însăși Comisia, în comunicarea sa privind strategia europeană pentru persoanele cu handicap, își exprimă îngrijorarea privind nivelul scăzut de disponibilitate a subtitrărilor și a descrierilor audio pe posturile de televiziune din Uniunea Europeană; subliniază, în special, faptul că o campanie paneuropeană care să asigure un acces mai mare la subtitrare pe posturile de televiziune din Uniunea Europeană este derulată de mai mulți ani de către organizațiile persoanelor surde și cu deficiențe de auz, cu sprijinul Parlamentului European; solicită o punere în aplicare mai serioasă a obligațiilor statelor membre în temeiul Directivei 2007/65/CE, pentru a încuraja posturile de televiziune să asigure un grad mai ridicat de accesibilitate la serviciile media pentru persoanele cu deficiențe de vâz sau auz; solicită Comisiei să asigure posibilități de finanțare adecvată pentru posturile de televiziune publice, pentru a contribui la introducerea subtitrărilor și a descrierilor audio în programele lor;

Investițiile în persoanele cu handicap

57. afirmă că, în Europa, numărul locurilor de muncă ocupate de persoanele cu handicap este extrem de mic și reamintește totodată instituțiilor europene că, fără îmbunătățirea situației acestora, nu vor putea fi atinse obiectivele Strategiei Europa 2020; din acest motiv, societatea trebuie familiarizată, încă din etapa de educație preșcolară și de școală primară, cu existența persoanelor cu handicap și trebuie să le accepte;

58. afirmă că sistemele actuale de educație și formare profesională nu sunt suficiente pentru a preveni rata mare a abandonului școlar în rândul persoanelor cu handicap în lipsa unor politici publice suplimentare care să vizeze un sprijin specific pentru învățare, deoarece cifrele legate de obiectivul Strategiei Europa 2020 se referă la o reducere la sub 10 %; subliniază faptul că acest lucru duce la intensificarea dezavantajelor sociale și a celor legate de ocuparea forței de muncă și, prin urmare, la sărăcie în rândul persoanelor cu handicap, în special în timpul crizei economice actuale; subliniază, dată fiind rata mare a abandonului școlar în rândul persoanelor cu handicap și în lumina Concluziilor Consiliului din 11 mai 2010 privind dimensiunea socială a educației și formării profesionale, nevoia de a investi și de a promova programe educaționale și de formare profesională (inclusiv alternativă) adaptate nevoilor, atribuțiilor și capacităților persoanelor cu handicap și remarcă faptul că, în acest sens, este necesară prezența unei forțe profesionale adecvate din punct de vedere numeric, calificate și motivate în cadrul unor programe serioase și adecvate și este necesar ca aceste programe să fie disponibile în programele tuturor instituțiilor de formare profesională, de educație și de învățământ superior, inclusiv în programele extra-curiculare pentru persoanele cu handicap, pentru a combate atitudinile negative față de copiii cu handicap și pentru ca aceștia să obțină calificări adecvate pentru piața muncii modernă și deschisă; solicită statelor membre și Comisiei să permită persoanelor cu handicap accesul îmbunătățit la informațiile privind programele de mobilitate și educație, precum și acces egal la programele de învățare pe tot parcursul vieții; în acest sens, remarcă faptul că integrarea măsurilor de combatere a discriminării în Strategia Europa 2020 și în inițiativele emblematiche ale acesteia este necesară pentru respectarea integrală a articolului 24 din CNUDPH;

59. confirmă că educația favorabilă incluziunii ar trebui să beneficieze de o atenție maximă, mai ales în cadrul validării experienței dobândite; prin urmare, aceasta ar trebui să fie evidențiată în cadrul strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale („ET 2020”), precum și în inițiativa emblematică „O agendă pentru noi competențe și locuri de muncă” a Strategiei Europa 2020; în plus, remarcă nevoia de orientări noi și adecvate și folosirea corectă a instrumentelor IT în școli și la domiciliu cu privire la asistența personală adaptată;

Marți, 25 octombrie 2011

60. subliniază faptul că tuturor copiilor, inclusiv celor cu handicap, trebuie să li se garanteze dreptul la un acces universal la toate sectoarele și nivelurile de educație în cadrul tuturor instituțiilor; invită Comisia și statele membre să își crească nivelul informațiilor generale adresate familiilor cu copii cu handicap în scopul de a include recunoașterea și asistența timpurie, precum și posibile soluții deschise pentru nevoile lor specifice; evidențiază importanța sprijinului care trebuie acordat de către stat familiilor persoanelor cu handicap, din punct de vedere economic, al asistenței (inclusiv prin servicii de îngrijire a copiilor), al sprijinului medical și psihologic și al partajării experiențelor, dar și importanța unui orar de lucru mai flexibil pentru (măcar unul dintre) părinții copiilor cu handicap; prin urmare, solicită statelor membre să înființeze ghișee specializate și accesibile de unde să se poată obține informații și consiliere de ordin administrativ; solicită statelor membre să sprijine familiile persoanelor cu handicap și specialiștii din sistemele naționale de sănătate prin acțiuni de informare și de formare adaptate, cu implicarea asociațiilor de pacienți în procesele decizionale și de monitorizare;

61. subliniază faptul că angajatorii ar trebui să permită persoanelor cu handicap să ocupe un post, dacă sunt calificate, și să avanseze pe acest post, dar să le și susțină prin acțiuni de formare;

62. subliniază că este necesar să se încurajeze proiectele integrate de tip școală-muncă, ce permit o trecere concretă și imediată de la proiectul didactic și educativ la „proiectul de viață” pentru tinerii cu handicap;

63. subliniază că trebuie depuse, de asemenea, eforturi în vederea abordării chestiunii privind educația informală a tinerilor cu handicap, inclusiv în domeniul precum relațiile sociale, mijloacele de comunicare în masă (care ar trebui supuse unor cerințe mai stricte privind accesibilitatea, inclusiv cu privire la sisteme de subtitrare și de descriere audio), sportul, timpul liber și activitățile în aer liber, conform nevoilor specifice ale fiecărui copil sau tânăr; subliniază faptul că acestea nu reprezintă numai instrumente fundamentale pentru dezvoltarea sănătoasă a fiecărui individ, ci și drepturi inalienabile recunoscute de ONU;

64. subliniază că învățarea pe tot parcursul vieții reprezintă o modalitate esențială de susținere, de sporire a adaptabilității și de menținere în câmpul muncii a persoanelor cu handicap și că învățarea pe tot parcursul vieții este foarte importantă pentru persoanele care dobândesc un handicap în timp ce ocupă un loc de muncă, în special pentru persoanele care suferă de o boală în evoluție le cauzează un handicap;

65. invită Comisia și statele membre să sprijine sau să înființeze servicii de reabilitare mai eficiente și suprapuse în domeniul sănătății, educației, formării profesionale, locurilor de muncă, a mijloacelor de trai independent, transporturilor etc.; aceste servicii nu trebuie doar monitorizate și personalizate, ci ajută și la strategia bugetară și de dezvoltare pe termen lung;

66. consideră că organizațiile persoanelor cu handicap ar trebui să beneficieze de un sprijin financiar adecvat; subliniază că rata de cofinanțare a acestor organizații ar trebui să fie de cel puțin 10 % din valoarea proiectelor, având în vedere dificultățile financiare cunoscute în care se află aceste organizații;

Stiluri de viață

67. subliniază faptul că responsabilitatea socială voluntară a întreprinderilor ar putea fi, de asemenea, un impuls important pentru situația persoanelor cu handicap; solicită introducerea de ajutoare și subvenții din fondurile și prin programele UE, care să varieze în funcție de tipul de contract, pentru persoanele fizice și întreprinderile care angajează persoane cu handicap; invită părțile interesate și implicate să susțină și să aplice bunele practici în acest domeniu, în special în ceea ce privește femeile care au copii cu handicap;

68. reafirmă faptul că formarea profesională a funcționarilor publici ai instituțiilor europene și ai statelor membre cu privire la primirea și informarea persoanelor cu handicap ar trebui să devină o regulă, iar accesul la documente și proceduri juridice de drept public ar trebui să fie susținut prin acțiuni concrete; invită instituțiile Uniunii Europene să dea un exemplu în ceea ce privește angajarea persoanelor cu handicap și încurajează statele membre să continue această strategie;

Marți, 25 octombrie 2011

69. subliniază că politicile de stimulare și sprijinire a spiritului antreprenorial permit incluziunea persoanelor cu handicap pe piața muncii, precum și în sfera activității economice, dat fiind că reprezintă un mijloc de flexibilitate care permite, în multe cazuri, depășirea limitărilor și a barierelor care există la locul de muncă; solicită statelor membre să introducă mai multe ajutoare adecvate și eficiente pentru politicile pentru stimularea spiritului antreprenorial destinate acestui segment al societății;

70. solicită Comisiei să prezinte, într-un mod mai eficient, avantajele accesibilității și să integreze costurile și cheltuielile în procesul de creare a unui mediu fără bariere pentru toți, în special vizând societatea în curs de îmbătrânire;

71. încurajează crearea unor concedii specifice, astfel încât părinții să se poată ocupa de copiii lor care suferă de un handicap; îndeamnă, de asemenea, ca angajamentul și munca părinților care au copii cu handicap să fie recunoscute prin validarea experienței dobândite, precum și prin luarea în considerare, în mod specific, a acestora la calcularea drepturilor de pensie pentru limită de vârstă;

72. subliniază faptul că accesul fără piedici la serviciile medicale și la serviciile de reabilitare complexă nu împiedică în totalitate deteriorarea sănătății, cu precădere într-o societate îmbătrânită; de aceea, în vederea unei societăți durabile în care sănătatea trebuie să dețină o valoare din ce în ce mai mare, de la prevenire până la reabilitare, toată lumea este responsabilă în termenii obiceiurilor cotidiene și consumatoriale;

Combaterea sărăciei

73. solicită Comisiei să asigure sprijin financiar adecvat pentru organizațiile reprezentative ale persoanelor cu handicap sprijinite de UE, precum și pentru alte organizații europene ale persoanelor cu deficiențe specifice, pentru a permite o participare deplină în cadrul procesului decizional și de punere în aplicare a legislației care dezvoltă angajamentele din Strategia europeană pentru persoanele cu handicap, precum și din CNUDPH, și în alte procese decizionale privind chestiuni legate de persoanele cu handicap;

74. denunță faptul că persoanele cu handicap sunt nevoite să își asume o sarcină financiară suplimentară – cheltuieli suplimentare pe termen scurt din cauza handicapului pe care îl au – în viața de zi cu zi, ceea ce le reduce considerabil calitatea vieții;

75. solicită Comisiei, în lumina obiectivelor sale de a reduce sărăcia, să separe cifrele referitoare la sărăcie pentru a calcula numărul de persoane cu handicap care trăiesc în sărăcie, astfel încât, în cadrul strategiei UE 2020, să poată fi atinse obiective comparabile de reducere a sărăciei în rândul persoanelor cu handicap;

76. semnaleză că eliminarea sau atenuarea considerabilă a acestei sărăcii ar spori numărul persoanelor cu handicap pe piața forței de muncă, fapt ce ar crește contribuția netă la finanțele publice prin impozite și reducând numărul de pensii atribuite în situații de necesitate extremă;

77. confirmă faptul că, amintind de avântul Anului european de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale, precum și de Platforma europeană de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale, sărăcia nu poate fi redusă fără integrarea persoanelor cu handicap în sfera educației și, mai târziu, pe piața forței de muncă și fără ajustarea politicilor în materie de venit în ceea ce privește sistemele de pensii de invaliditate și handicap în conformitate cu punctul 12 al Concluziilor Consiliului EPSCO adoptate la 30 noiembrie 2009, ținând cont de faptul că acest proces poate fi considerat ca stigmat;

78. confirmă faptul că depistarea precoce și sprijinul acordat în cazul copiilor cu handicap sunt vitale și fundamentale și trebuie considerate ca o investiție pe termen lung într-o societate în curs de îmbătrânire; observă că familiile persoanelor cu handicap sunt mai expuse riscului sărăciei și excluziunii sociale și că o atenție specială trebuie acordată acestora;

Marți, 25 octombrie 2011

79. invită statele membre să evite reducerile nejustificate din sistemele de protecție socială ale persoanelor cu handicap, în contextul politicilor de austeritate determinate de criza economică, aceste fonduri fiind necesare pentru asigurarea unor condiții decente de trai pentru aceste persoane, ca drept inalienabil al acestora;

80. afirmă că persoanele cu handicap riscă în mare măsură excluziunea socială și sărăcia și subliniază faptul că nivelul de sărăcie în rândul persoanelor cu handicap este cu 70 % mai ridicat decât în cazul persoanelor fără handicap; subliniază faptul că persoanele cu handicap sever sau multiplu și părinții singuri cu copii cu handicap se află în cea mai vulnerabilă poziție; solicită Comisiei și statelor membre să garanteze drepturile acestora și să adopte măsuri pentru a îmbunătăți calitatea vieții acestor persoane, înțelegând prin aceasta, printre altele, accesul la informațiile practice cu privire la problemele zilnice, incluzând familiarizarea acestora cu procedurile și serviciile de abilitare care vor avea impact asupra vieții lor familiale;

81. invită Consiliul și Comisia să ia în continuare măsuri și să prezinte rapoarte regulate cu privire la bolile rare și să ofere asistență reală în dezvoltarea legăturilor dintre părinți și specialiștii care locuiesc în apropierea lor; consideră că acest lucru trebuie luat în calcul și evaluat în cadrul lucrărilor organizației INSERM; invită Comisia să promoveze crearea unei rețele europene de centre acreditate pentru diagnosticarea și tratarea unor forme specifice ale bolilor rare, pentru a coordona și a monitoriza activitatea acestora și avantajele oferite pacienților;

Parlamentul continuă să solicite introducerea unei abordări sociale durabile și bazate pe drepturile omului

82. confirmă faptul că, pe baza noilor drepturi din Carta UE, Comisia abordează în mod corect egalitatea de șanse prin: consolidarea anti-discriminării, susținerea politicilor active privind incluziunea, precum și sensibilizarea cu privire la handicap, inclusiv noțiunile de „proiectare pentru toate utilizările și proiectare universală”, și prin sublinierea importanței unor amenajări corespunzătoare;

83. invită statele membre și Comisia să ratifice și să pună în aplicare rapid Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (CNUDPH), precum și protocoalele sale opționale și salută inițiativa Comisiei de a adera la protocolul opțional al Convenției;

84. invită Consiliul și Comisia să ia în considerare încheierea unui acord interinstituțional cu Parlamentul European și să întocmească, în termen de un an, o recomandare specifică pentru ca Parlamentul să poate fi implicat în monitorizarea punerii în aplicare a Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu handicap;

85. solicită Consiliului să adopte propunerea de decizie a Comisiei privind încheierea de către UE a Protocolului opțional, subliniind importanța faptului că mecanismul instituit prin acest Protocol, cu implicarea Parlamentului European, ar putea conduce la punerea efectivă în aplicare a CNUDPH de către UE;

86. invită Comisia să elaboreze acțiuni concrete, adecvate și mai detaliate, precum și un mecanism de monitorizare pentru toate nivelurile de guvernare în ceea ce privește punerea în aplicare a Strategiei europene pentru persoanele cu handicap, în conformitate cu lista de acțiuni a acestei strategii, în strânsă cooperare cu PE;

87. invită statele membre să sprijine cât mai mult posibil măsuri adecvate și instrumente adaptate, în afară de aspectul medical, pentru a ridica nivelul de independență a vieții, în vederea asigurării unor șanse egale și a vieții active pentru persoanele cu handicap și familiile acestora;

88. subliniază nevoia de a îi ajuta pe cei care pot lucra și doresc să rămână în câmpul muncii, chiar dacă și-au pierdut o parte din capacitățile funcționale; solicită statelor membre să promoveze o cultură a incluziunii sociale și să contribuie la integrarea pe piața forței de muncă a persoanelor cu capacități parțiale de muncă;

Marți, 25 octombrie 2011

89. invită statele membre să își (re)analizeze acțiunile și programele sau strategiile naționale în materie de handicap din perioada și cadrul Strategiei europene pentru persoanele cu handicap, în conformitate cu Strategia Europa 2020 și Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap;

90. invită Comisia să prezinte o propunere legislativă pentru un Act european privind accesibilitatea, așa cum s-a anunțat în Strategia europeană pentru persoanele cu handicap, subliniind nevoia de măsuri obligatorii solide la nivelul UE, vizând îmbunătățirea accesibilității la bunuri și servicii destinate persoanelor cu handicap, pe baza unui plan clar definit;

91. invită statele membre să adopte, cu ajutorul Comisiei, politici specifice de asigurare a accesului egal la servicii medicale, inclusiv la servicii medicale și de reabilitare de calitate destinate persoanelor cu handicap mental sau fizic;

92. subliniază importanța cercetării privind noi metode de terapie care să faciliteze în continuare integrarea persoanelor cu handicap în societate; subliniază, în acest sens, că teatrul și terapia cu animale de companie, de exemplu, se dovedesc a fi eficiente în ceea ce privește promovarea socializării și a comunicării interpersonale;

93. solicită Comisiei să adopte măsurile necesare pentru facilitarea tranzacțiilor comerciale pentru persoanele cu deficiențe de vedere;

94. invită Comisia să includă referiri mai ferme legate de handicap în revizuirea planificată privind reforma achizițiilor publice;

95. solicită Comisiei să își exprime acordul cu privire la dezbaterile desfășurate în vederea publicării cărții verzi privind pensiile și să promoveze o politică transversală în materie de handicap în următoarea carte albă, a cărei publicări este prevăzută în al doilea semestru al anului 2011;

96. solicită Comisiei să analizeze dacă alte măsuri adoptate în contextul fondurilor structurale europene, în special vizând fondul de dezvoltare rurală, ajută persoanele cu handicap care trăiesc în zone rurale să devină cetățeni activi ai Europei;

97. invită Comisia și Consiliul să depună toate eforturile posibile în elaborarea unor reguli privind verificarea personală în momentul în care se utilizează servicii de transport care vor garanta demnitatea și drepturile fundamentale ale pasagerilor care călătoresc cu avionul și care le merită scopul călătoriei, acordând o atenție deosebită dispozitivelor și accesoriilor medicale care pot fi luate la bord, și să se obțină o interpretare clară și unitară a cerințelor de securitate deja existente, cu scopul de a garanta faptul că nu li se va interzice dreptul de a călători persoanelor cu handicap sub pretextul deranjului pricinuit furnizorului de servicii în lipsa unei justificări pertinente și a unui sistem disproporționat;

98. invită Comisia să facă eforturi mai mari în vederea obținerii unor servicii personalizate pe bază de navigație pentru persoanele fără vedere și pentru cele cu dificultăți mari de vedere, să întocmească anual un raport cu privire la aceștia, în care să facă recomandări concrete având în vedere dezvoltarea dinamică a tehnologiei, asigurându-se de realizarea progresului și de posibilitatea transportului din casă în casă, cum este prevăzut în Cartea albă intitulată „Către un sistem de transport competitiv și cu resurse eficiente”;

99. solicită statelor membre să își revizuiască dispoziția privind serviciile medicale pentru persoanele cu handicap, cum ar fi măsurile cuprinzătoare privind accesibilitatea fizică la servicii, formarea și personalul medical, sensibilizarea, informațiile oferite în formate accesibile, serviciile de consiliere personalizate, inclusiv traducere în diverse limbi, și serviciile medicale adaptate nevoilor persoanelor cu handicap;

Marți, 25 octombrie 2011

100. invită Comisia și statele membre să susțină sportul și recrearea persoanelor cu handicap, să evite tratarea acestora în mod diferit în momentul în care fac referire la identificarea handicapurilor și îndeamnă Comisia să-și continue eforturile în susținerea practicării de sport de către persoanele cu handicap, amintind de promisiunea făcută deja de către miniștrii Consiliului European în anul 1986;

101. invită Comisia și Consiliul să îmbunătățească accesul persoanelor cu handicap în domeniul drepturilor de autor, inclusiv schimbul sporit de bune practici, să susțină dezvoltarea unor modalități optime de cooperare și să se asigure de faptul că furnizorii de servicii se ghidează după cerințe adecvate, comune și obligatorii în raport cu persoanele cu handicap, având în vedere mai ales persoanele cu deficiențe de vedere;

102. subliniază faptul că în conformitate cu spiritul CNUDPH, Directiva 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale – îndeosebi dispozițiile privind practicile înșelătoare, se referă și la persoanele cu handicap;

103. invită Comisia și Consiliul să ia măsuri, pe baza practicilor și experiențelor Parlamentului European, cu privire la accesul fără obstacole al surzilor la mijloacele de informare și comunicare, în conformitate cu deciziile Parlamentului din 1988 și 1998, și să prezinte un raport anual asupra acestui fapt deputatului/deputaților în Parlamentul European competent(competenți);

104. invită Comisia să elaboreze un studiu cu privire la persoanele cu deficiențe de vedere, care să analizeze caracteristicile afișajelor digitale (interfețelor) ale produselor industriale și casnice, și să găsească soluții informative echivalente alternative pentru persoanele fără vedere și să formuleze totodată propuneri legislative concrete;

105. solicită statelor membre și Comisiei să recunoască limbajul semnelor ca limbă oficială în statele membre; remarcă faptul că statele membre ar trebui să acționeze spre posibilitatea unei astfel de recunoașteri, în conformitate cu Declarația de la Bruxelles din 19 noiembrie 2010;

106. invită Comisia să acorde atenție includerii intereselor persoanelor cu handicap în momentul gestionării ajutorului pentru relațiile internaționale și dezvoltare, în conformitate cu Obiectivele de dezvoltare ale mileniului;

*

* *

107. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice

P7_TA(2011)0454

Rezoluția Parlamentului European din 25 octombrie 2011 referitoare la modernizarea politicii UE în domeniul achizițiilor publice (2011/2048(INI))

(2013/C 131 E/03)

Parlamentul European,

— având în vedere Directivele 2004/18/CE și 2004/17/CE privind procedurile de atribuire a contractelor de achiziții publice ⁽¹⁾ și Directiva 2007/66/CE privind căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice ⁽²⁾,

⁽¹⁾ JO L 134, 30.4.2004.

⁽²⁾ JO L 335, 20.12.2007, p. 31.